

ЧАСЬ ШЕСТЫЙ.

Отъ Матфея, начало, 3.

Когато сѧ роди Іисусъ въ Видлеемъ Іудейскій въ дни-ты на Ирода цара, ето, мѣдрецы отъ истокъ пристигнаха въ Іерусалимъ, и казваша: Гдѣ є родилъ царь Іудейскій? защото видѣхмы негова-та звѣзда на Истокѣ, и до-дохмы да мѣ сѧ поклонимъ, (Това) като чѣ царь Иродъ, смытиса, и сичкій Іерусалимъ съ него. И събра сичкы-ты първосвященници и книжници отъ народа, та рас-пыташа отъ тѣхъ, гдѣ имаше да сѧ роди Христосъ? И тѣ мѣ рѣко-ха: въ Видлеемъ Іудейскій; защо-то тѣй є писано чрѣзъ пророка: "И ты Видлеемъ, земля Іудина, ни-какъ не си най малкъ междъ вой-водства-та Іудовы: защото отъ тебѣ ще излѣзе вождь, който ще упасе народъ-тъ ми Израила.,, Тогава Иродъ призова тайно мѣдре-цы-ты, та испыта отъ тѣхъ на здраво вѣма-то на появена-та звѣзда. И като гы испрати въ Видлеемъ, рече имъ: идете, испы-тайте наздраво за дѣте-то; и ка-то го намѣрите, извѣстите ми, да додж и азъ да мѣ сѧ поклоню. И тѣ като чѣха (това) отъ цара, трѣгнаха; и ето, звѣзда-та, којто вѣха видѣли на Истокѣ, идаша прѣдъ тѣхъ, додѣ додѣ, та сѧ спрѣ надъ мѣсто-то гдѣто вѣ дѣ-те-то. И като видѣха звѣзда-та възрадовашася съ радость твѣрдѣ голѣма. И като вѣзоха въ кѣ-

ша-та, намѣриха дѣте-то сѧ мѣйка мѣ Марія, и поднаха та мѣ сѧ поклониша, и като отвориша съкровища-та си, принесоха мѣ даровѣ злато, и ливанъ, и смирна. И понеже имъ сѧ откры отъ Бoga наскѣ да сѧ не вѣрятъ при Прода, отидоха си прѣзъ дѣгъ путь за въ своя-та страна.

ЧАСЬ ДЕВАТЫЙ.

Отъ Матфея начало 4.

Слѣдъ отиваніе-то на мѣдрецы-ты, Ето, Ін-гелъ Господень явава сѧ наскѣ Іосифъ, и казвава: Стани та земли дѣте-то и мѣйка мѣ, и вѣгай въ Египетъ, и вѣди тамъ до кога-то ти рекж; защото Иродъ има да потърси дѣте-то да го погуби. И той ста-на, вѣ дѣте-то и мѣйка мѣ прѣзъ ношк-та и отиде въ Египетъ; И вѣ тамъ до смртк-та Иродова, да сѧ сѣжде реченіо-то отъ Госпо-да чрѣзъ пророка, който казвава: "Изъ Египетъ позовахъ сына си.,, Тогава Иродъ като видѣ, че мѣ сѧ подсмѣаха мѣдрецы-ты, твѣр-дѣ много сѧ разари, и прати та погуби сичкы-ты младенцы въ Видлеемъ, и по сичкы-ты неговы прѣ-дѣлы, отъ двѣ години и по-долѣ, спорѣдъ вѣма-то, кое-то вѣ до-брѣ испыталъ отъ мѣдрецы-ты. Тогава сѧ исполнї реченіо-то отъ про-рока Іереміа, който казвава: "Гласъ сѧ чѣ въ Рама, плачъ и пискъ и риданіе голѣмо: Рахиль оплаква-ше чада-та си, и не рачаше да сѧ утѣши, защото гы нѣмавече.,, Я като